

гели и се плези съ своя гнилъ и зълъ езикъ на гологлавитѣ минувачи.

Следъ като хвърли съ лекомислена и радостна ржка буца прѣстъ въ гроба, тя се прибира и скрива дълеко въ гробищата, доволна отъ своята хитрость, изпълнена съ сладки спомени и съ уши опиянени отъ молбитѣ и хърканията на умиращитѣ. И, останала сама, тя сѣда замислена, съсрѣдоточена дълбоко въ себе си, върху нѣкой надгробенъ камъкъ, очаквайки съ мждро спокойствие приближаването на своята родна сестра — нощта — и смучейки жадно, като новородено дете, сухия си показалець.